

de oven via de Europese Commissie te verhinderen, zolang aan de wettelijke minimumvereisten niet is voldaan ?

4. Welke concrete vooruitgang is in deze zaak geboekt in het overleg dat OVAM en de provincie West-Vlaanderen hebben georganiseerd ?

Antwoord

1. De richtlijn 75/442/EEG, zoals gewijzigd door de richtlijn 91/156/EEG, bevat een aantal maatregelen die door de lidstaten dienen te worden nageleefd. Een aantal maatregelen zijn heel concreet en in invoering en naleving ervan zijn heel eenvoudig meetbaar. Daarentegen zijn er een aantal maatregelen die kunnen worden ingevuld door de lidstaten doch waarvan de invulling tot interpretatie aanleiding kan geven. Afgezien van het voorgaande werd tevens nagegaan in welke mate het project Halluin frikties vertoont met richtlijn 75/442/EEG en volgende mogelijke problemen kwamen aan bod :

Artikel 4 : de lidstaten nemen de nodige maatregelen zodat bij verwijdering of nuttige toepassing geen nadelige effecten ontstaan t.o.v. mens en milieu. Een aantal aspecten worden hierbij opgesomd. Wanneer een lidstaat, in casu Frankrijk, een wettelijk kader vastlegt inzake emissies naar de verschillende milieucompartimenten en de uitbater van een installatie deze naleeft dan voldoet deze lidstaat aan de bepalingen van dit artikel. In functie van dit artikel kan er op één aspect een discussie gevoerd worden met name op het feit dat natuur- en landschapsschoon niet mogen worden geschaad. Vermits dit een moeilijk te kwantificeren element is zou Vlaanderen kunnen stellen dat dit een punt is waaraan Frankrijk als Lidstaat niet voldoet voor de installatie van Halluin.

Artikel 5 : Dit artikel stelt dat enerzijds de mogelijkheid geboden wordt aan de lidstaten om onderling samen te werken doch anderzijds dat elke lidstaat afzonderlijk moet streven naar gehele zelfverzorging. In deze context kan dus worden gesteld dat indien Frankrijk de installatie in Halluin voorziet en deze voldoet aan de opbouw van het zelfverzorgend vermogen, Frankrijk voldoet aan de richtlijn. Uit hoofde van België, Vlaanderen, zou men kunnen stellen dat Vlaanderen eventueel vragende partij zou kunnen zijn, gelet op de problematiek van de sluiting van huishoudelijke verbrandingsinstallaties. Doch ook Vlaanderen dient het zelfverzorgend vermogen na te streven.

Artikel 7. 2 : Lidstaten kunnen evenwel bij het opstellen van plannen andere lidstaten erbij betrekken. Dat is echter geen formele verplichting.

Voorts beschikt Frankrijk over een systeem van vergunningen waaraan de installatie van Halluin uiteraard ook moet voldoen.

Als besluit kan derhalve worden gesteld dat m.b.t. de richtlijn 75/442/33G, gewijzigd door de richtlijn 91/156/EEG, er geen sprake kan zijn van een overtreding in hoofde van Frankrijk. Hoogstens zou er kunnen worden gesteld dat de principes van goed

nabuurship beter kunnen worden gediend door België en ook Vlaanderen bij de besluitvorming i.v.m. de vestiging van de verbrandingsinstallatie in Halluin te betrekken.

- 2 + 3 : Afhankelijk van de afvalstoffen die verbrand worden in de geplande verbrandingsoven in Halluin kan de installatie worden ingedeeld onder de projecten van bijlage I.9 of van bijlage II.11 c zoals gesteld in artikel 4 van de richtlijn van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieu-effectenbeoordeling van openbare en particuliere projecten (85/337/EEG).

Artikel 7 van dezelfde richtlijn bedingt dat de krachtens artikel 5 verzamelde informatie aan de lidstaat — die aanzienlijke milieu-effecten zou kunnen ondervinden door projecten die op het grondgebied van een andere lidstaat worden gepland — dient te worden verstrekt op hetzelfde tijdstip als hij deze informatie ter beschikking stelt van zijn eigen onderdanen.

Volgens de door het lid geciteerde EG-richtlijn 84/360/EEG van 28 juni 1984 dienen de lidstaten de bedoelde gegevens inderdaad ter beschikking te stellen als grondslag voor overleg van hun bilaterale betrekkingen.

Hieromtrent gelast ik mijn administratie in overleg te treden met hun Franse ambtgenoten en me hierover verslag uit te brengen waarna ik de gepaste initiatieven zal nemen.

4. De OVAM heeft met de bestendige deputatie van West-Vlaanderen contact opgenomen. Er werd voorts eveneens contact opgenomen met de Communauté urbaine de Lille. Deze laatste zou voorstellen formuleren voor de bespreking van dit dossier. Ik gelast OVAM het overleg te activeren.

Vraag nr. 75
van 5 januari 1994
van de heer M. DIDDEN

65414
N

Milieuheffing — Berekening van de aanslag in speciale gevallen

Iedere particulier, gezin of leefgemeenschap en ieder bedrijf of vereniging die op het grondgebied van het Vlaamse Gewest water heeft afgenomen van een openbaar distributienet, op dit grondgebied over een eigen waterwinning beschikt of er water heeft geloosd is heffingsplichtig.

Met betrekking tot de berekening van de aanslag had ik graag het volgende vernomen.

1. Wat gebeurt er indien er een lek op de waterleiding bestaat, waardoor een overdreven hoge rekening voor de waterleiding en derhalve ook voor de milieuheffing wordt opgemaakt op naam van de betrokkene ? Wordt er in dit geval een regeling getroffen ?
2. Moet er een strikte binding bestaan tussen de verbruikte en de vervuilde kubieke meter water ?

Antwoord

1. Indien er een lek geweest is en dit duidelijk gemotiveerd wordt aan de hand van stavingsstukken zoals verklaring van de waterdistributiemaatschappij of facturen van de herstellingswerken, wordt de heffing herberekend. De herberekening gebeurt aan de hand van het gemiddelde verbruik van de 3 voorgaande jaren om op deze wijze een realistisch waterverbruik te bekomen en een realistisch heffing op te leggen.
2. Het belastbaar feit is de hoeveelheid gebruikt water. Voor de kleinverbruikers (lager dan 500 m³) resulteert dit in de berekening van de milieuheffing op basis van m³ gefactureerd waterverbruik in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar.

Vraag nr. 76
van 6 januari 1994
van de heer F. VERMEIREN

65675
15

Sociale huisvestingsmaatschappij — Samenstelling raad van bestuur

Het koninklijk besluit van 11 oktober 1991 dat de datum van inwerkingtreding van de titels VII en VIII van de wet van 20 juli 1991 houdende sociale en diverse bepalingen met betrekking tot de coöperatieve vennootschappen preciseert, bepaalt dat de coöperatieve vennootschappen hun statuten en meer in het bijzonder de bepalingen inzake het vast gedeelte van het maatschappelijk kapitaal en de eraan verbonden volstoringsdrempel, in overeenstemming moeten brengen met de vernieuwde vennootschappenwet.

Deze verplichting is voor vele sociale huisvestingsmaatschappijen die de vorm van een coöperatieve vennootschap hebben, slechts haalbaar bij fusie met aangelegende vennootschappen.

Naar aanleiding van de onderhandelingen en het opstellen van nieuwe statuten dient ook een nieuwe raad van bestuur te worden samengesteld. Vaak wordt hierbij de gemeentelijke overheid buitenspel gezet en dit met de steun van de provincie en het Vlaams Gewest.

Meent de minister dat een dergelijke samenstelling van de raad van bestuur van een sociale huisvestingsmaatschappij — die mede door de gemeentebesturen opgericht werd met het voeren op plaatselijk vlak van een rationeel huisvestingsbeleid — verantwoord is ?

Dient de gemeentelijke vertegenwoordiging in de beslissingsorganen van een sociale huisvestingsmaatschappij niet vóór alles te worden gewaarborgd ?

Antwoord

Bij fusie van maatschappijen is het gebruikelijk dat de fusiepartners afspraken maken m.b.t. de wederzijdse integratie in het toekomstig beleid van de fusie maatschappij. Concreet betekent dit dat er akkoorden worden bedongen i.v.m. de samenstelling van de raad van bestuur (bestuursmandaten voorbehouden aan de over te nemen vennootschap), zaakvoerderschap, personeelsbestand, dagelijks bestuur, bestuurcomités. De

voorstellen die hieromtrent door de maatschappijen worden gedaan moeten ter goedkeuring voorgelegd worden aan de VHM.

Het zijn de fusiepartners zelf die, rekening houdend met de samenstelling van het kapitaal van de nieuwe maatschappij, de mandaten bij de raad van bestuur verdelen.

Zij dienen hierbij rekening te houden met de bepalingen van artikel 25 van de huisvestingscode waarin gestipuleerd wordt dat, indien de meerderheid van het maatschappelijk kapitaal in handen is van de openbare besturen, de verdeling van de mandaten zo dient te zijn dat de vertegenwoordigers van die openbare besturen ook in de raad de meerderheid bezitten.

De algemene vergadering heeft echter het appreciatie-recht om de nieuwe samenstelling van de beslissingsorganen goed te keuren.

In principe kunnen het Vlaams Gewest en de provincie, zetelend als onafhankelijke vennoten op de algemene vergadering, de voorgestelde statutenwijziging waarbij de gemeente eventueel in de beslissingsorganen geweerd wordt, goed- of afkeuren.

In het kader van een fusiedossier is het echter, zoals hogervermeld, gebruikelijk dat er een fusieprotocol opgesteld wordt waarin de samenstelling van de beslissingsorganen reeds op voorhand bediscussieerd kan worden.

Vraag nr. 77
van 6 januari 1994
van de heer L. BARBE

1070

Zwartelijststoffen — Uitvoering dochterrichtlijnen

In uitvoering van richtlijn 76/464 van 4 mei 1976 werden voor verschillende zwartelijststoffen "dochterrichtlijnen" vastgesteld. Het Vlaams Gewest heeft deze richtlijnen reeds omgezet in interne wetgeving, maar loopt achter met de uitvoering ervan. Meer bepaald zijn naar ik meen de reductieprogramma's noodzakelijk volgens de bepalingen in vier richtlijnen, nog niet opgesteld :

- richtlijn 84/156 (kwik)
- richtlijn 86/280 (tetrachloorkoolstof, DDT en pentachloorfenol)
- richtlijn 88/347 (aldrin, dieldrin, endrin, isodrin, hexachloorbenzeen, hexachloorbutadien en chloroform)
- richtlijn 90/415 (1,2 dichloorethaan, trichlooretheleen, perchlooretheleen, trichloorbenzeen).

Voor de 15 genoemde zwartelijststoffen moeten de lidstaten dus een reductieprogramma opstellen.

Kan de minister mij meedelen hoe ver het staat met de uitvoering van deze 4 dochterrichtlijnen en dan vooral de erin opgenomen reductieprogramma's voor de 15 zwartelijststoffen ?